

har været Gjenstand for Dverveielse, den rolige Dverveielse, som her i dette Thing har klaret saa overordentlig Meget, som her i dette Thing har bragt Anskuelse, der ved første Blik syntes at staae ligeoverfor hverandre, sammen? Jeg kan derfor ikke Andet end indstændig tilraade, at man, Hvormeget man end maatte have imod Forslaget, hvor lidet tiltalende det end maatte være for En, dog ikke med Hensyn til dette Lovforslag forlader den gamle tiaarige Sædvane, som vi hidtil have fulgt i denne Sal, jeg maa tilraade, at vi ikke opgive det Hensyn til det andet Thing, som altid pleier at gjøre sig gjældende her. Et saadant Skridt som at nægte dette Lovforslag Dvergang til anden Behandling vilde heller ikke være uden Indflydelse; det vilde ikke udelukke Gjengjældelse, men snarere maaskee opfordre dertil, og vilde en saadan Gjengjældelse ikke gjensidig opvække Følelser hos Thingene, der vilde være til Hinder for den Samvirken af disse to Dele af den lovgivende Virksomhed, som er en nødvendig Betingelse for, at der af vore Samlinger her skal komme Noget ud til Gavn for Fædrelandet? Dette Lovforslag møder altsaa ikke i dette Thing i Forslagsstillernes Navn, det møder i Landsthingets Navn, og jeg maa tilføie, det møder tillige for os i Grundlovens Navn, det møder for os i Navn af den 80de § i Grundloven og som et Forsøg paa at opfylde dens Bestemmelser.

Der har været gjort et Forsøg paa at bortfortolke Ordene i Grundlovens § 80; en æret Secretair (Barfod) har lagt en sørgelig Skarpsindighed for Dagen ved at søge at bortforklare den sunde og klare Mening af denne Paragraphs Ord. Ja, jeg siger, det var en sørgelig Skarpsindighed, thi saaledes maa man altid falde det, naar man ser, at der gjøres Forsøg paa at bortforklare den simple og sunde Mening, som ligger i Ordene, og jeg kalder det en dobbelt sørgelig Skarpsindighed, naar Forsøget er saa lidet overeensstemmende med Vedkommendes Natur, som Tilfældet er her. Det har derfor glædet mig, at de af ham fremhævede Anskuelse aldeles ikke have fundet Gjensklang her i Forsamlingen, men at man allesammen er enig derom, at, naar det i

Grundlovens § 80 hedder: „Folketirkens Forsatning ordnes ved Lov,“ saa har Grundloven tænkt paa, at Folketirken skal have en Forsatning, og at denne Forsatning skal gives ved en Lov. Jeg veed meget godt, at der ikke er noget Forslag, som kan skyde sig ind under denne Grundlovsbestemmelse og sige: kom nu og tag mig, thi jeg er en Opfyldelse af Grundlovens Bud; men jeg siger tillige, at Enhver, der virkelig med Alvor er Grundloven hengiven, vil møde et saadant Lovforslag, som kommer til os i Grundlovens Navn, han vil møde det maaskee med Skarphed og Bitterhed, maaskee med Haan og Nedsættelse, maaskee med megen Barme og Lidenskab, men han vil ikke ved den 1ste Behandling skyde det fra sig som Noget, der ikke engang fortjener at komme under Dverveielse i et Udvalg, han vil ikke paa den Maade skyde det, der er et alvorligt Forsøg paa at løse en af Grundlovens saakaldte Lovteparagraffer, fra sig; han vil mene, at ethvert Forsøg paa at løse det, som Grundloven saaledes har tilfagt, fortjener en rolig og alvorlig Dverveielse i denne Forsamling, saaat man ikke alene behandler det eengang, men behandler det 2 og 3 Gange, førend man siger sit Nei dertil. Troe ikke, at det vil være godt for vor Udvikling, naar vi trække bort fra vor fremtidige Udvikling de Stykker, som ligger i Grundlovens Lovteparagraffer, thi der ere mange fremtidige Forhold, hvis heldige Udvikling netop beroer derpaa, at disse Paragrapher, om der end hengaaer den ene Dag efter den anden, uden at de træde ind i Livet, dog hvile paa Rigsdagens og Regjeringens Samvittighed som Noget, der skal og maa opfyldes, for at Grundloven i Sandhed kan siges at træde i Live. Der er nogle Medlemmer i denne Sal, som denne Paragraph i Grundloven ikke tiltaler, men huff paa, at der er ogsaa andre Paragrapher i Grundloven, som andre Medlemmer i denne Sal heller ikke føle sig tiltalte af, og naar man vil gaae løst hen over denne Grundlovsbestemmelse, saa kan der være andre Medlemmer, som, naar der bliver Spørgsmaal om andre Forholds Ordning, kunne føle sig opfordrede til paa samme løse Maade at gaae hen over dem, og derved tage de Grundpiller bort, som efter min Mening ligger i Grund-